

Warszawa, dnia 2021 r.

DECYZJA

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 8/IZ/21

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5 oraz ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 poz.162 z późn. zm.), zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 5 ust. 1, art. 21b ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych stwierdza, że stanowisko A. z siedzibą w B, zwanej dalej „Wnioskodawcą” zawarte we wniosku z dnia 19 maja 2021 r., o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach, który wpłynął do Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych w dniu 24 maja 2021 r., w związku ze sprowadzaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego frakcji heksanowej kwalifikowanej do kodu CN 2710 12 25 **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 19 maja 2021 r., który wpłynął do Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych w dniu 24 maja 2021 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach, A. z siedzibą w B, zwana dalej Wnioskodawcą, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji w zakresie obowiązku tworzenia i

utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, składania deklaracji o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach oraz uiszczania opłaty zapasowej - w związku z prowadzoną działalnością w zakresie przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego, frakcji heksanowej oznaczonej kodem CN 2710 12 25.

W dniu 18 maja 2021 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę za złożenie wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisane zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w zakresie polietylenu i polipropylenu. Na potrzeby przeprowadzanego procesu produkcyjnego Wnioskodawca wykorzystuje m.in. frakcję heksanową kwalifikowaną do kodu CN 2710 12 25.

Wnioskodawca wskazuje, że wykorzystywany przez niego heksan charakteryzuje się w szczególności następującymi parametrami fizycznymi i chemicznymi:

- Stan skupienia: ciecz;
- Gęstość w 15°C: 650-700 kg/m³;
- Początkowa temperatura wrzenia i zakres temperatur wrzenia: 55-85 °C

Na potwierdzenie powyższych parametrów fizykochemicznych Wnioskodawca dołączył do wniosku kartę charakterystyki produktu naftowego o nazwie handlowej X.

Aktualnie heksan jest nabywany przez Wnioskodawcę na terytorium kraju, jednakże w przyszłości Wnioskodawca planuje pozyskiwanie heksanu w drodze wewnątrzspółnotowego nabycia towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j.: Dz. U. z 2021 r. poz. 685 ze zm.; dalej: „ustawa o VAT”).

Zdaniem Wnioskodawcy, z punktu widzenia ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 722 ze zm.; dalej: „ustawa o podatku akcyzowym”) realizowane przez niego działania będą stanowić wewnątrzspółnotowe nabycie wyrobów akcyzowych - przy czym Wnioskodawca nie wyklucza, że w tym zakresie korzystać będzie ze wsparcia podmiotów trzecich posiadających zezwolenie

na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenie na nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca (inne niż na jednorazowe nabycie wewnątrzspółnotowe).

Współpraca w tym zakresie będzie polegać na tym, że heksan będzie wysyłany z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do miejsca odbioru zarejestrowanego odbiorcy lub składu podatkowego prowadzonego przez podmiot trzeci, następnie z miejsca odbioru lub ze składu podatkowego prowadzonego przez podmiot trzeci heksan będzie wysyłany poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy do prowadzonego przez Spółkę zakładu produkcyjnego. Wnioskodawca wskazuje, że przez cały ten czas będzie właścicielem heksanu - podmioty trzeciej, z którymi Wnioskodawca będzie współpracować w opisany powyżej sposób w żadnym momencie nie będą właścicielami heksanu.

Wnioskodawca wskazuje, że heksan, który zamierza nabywać wewnątrzspółnotowo, będzie w całości wykorzystywany wyłącznie na własne potrzeby produkcyjne - tj. w procesie produkcji polietylenu, w trakcie którego to heksan jest wykorzystywany przez Wnioskodawcę jako środowisko reakcji polimeryzacji. Zdaniem Wnioskodawcy heksan w tym procesie służy jako ośrodek dyspergujący, dzięki któremu możliwe jest wymieszanie zawiesiny i dokładne rozprowadzenie poszczególnych substratów przeprowadzanej reakcji polimeryzacji. Dodatkowo w ramach tego procesu heksan umożliwia również transport reagentów do katalizatora i przekazywanie ciepła reakcji polimeryzacji do wody chłodzącej w płaszczach reaktorów i chłodniach zewnętrznych.

Zdaniem Wnioskodawcy powyższe wykorzystanie heksanu jest zbieżne z przeznaczeniem nadanym heksanowi przez dostawców / producentów tego towaru. Wnioskodawca podkreśla, że w karcie charakterystyki otrzymanej od dostawcy heksanu, przeznaczenie tego wyrobu to przede wszystkim reakcja rozcieńczalnika, rozpuszczalnik, zaś zidentyfikowane jego zastosowania przemysłowe obejmują w głównej mierze: produkcję i dystrybucję substancji czy też zastosowanie jako półprodukt. Nadane przez producenta / dostawcę heksanu nie obejmuje zatem wykorzystania tego produktu jako paliwo lub dodatek do paliw do napędu silników spalinowych.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w żadnym wypadku nabywany przez niego heksan nie jest i nie będzie wykorzystywany do uzyskania energii cieplnej

czy też do napędu jakichkolwiek silników (w tym również silników spalinowych) czy podobnych urządzeń. Wnioskodawca wskazuje również, że nabywany wewnątrzspółnotowo przez niego heksan nie będzie wykorzystywany jako paliwo opałowe w rozumieniu art. 86 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym ani jako pali silnikowe w rozumieniu art. 86 ust. 2 tej ustawy.

Zdaniem Wnioskodawcy, całość heksanu, który będzie on nabywać wewnątrzspółnotowo wykorzystywana będzie w opisany powyżej sposób, tj. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej Wnioskodawca stoi na stanowisku, że nie dokonuje i nie zamierza dokonywać w przyszłości zużycia tego wyrobu w celach innych niż opisane powyżej. Zdaniem Wnioskodawcy, również nie dokonuje on i nie zamierza dokonywać w przyszłości odsprzedaży heksanu ani jakichkolwiek innych czynności obejmujących przekazanie heksanu podmiotom trzecim (nieodpłatnie czy za wynagrodzeniem).

W związku z tak opisanym zdarzeniem przyszłym Wnioskodawca zadaje pytanie, czy wewnątrzspółnotowe nabycie przez niego heksanu wiąże się z powstaniem po stronie Wnioskodawcy obowiązków przewidzianych w ustawie o zapasach, a w szczególności tworzenia zapasów obowiązkowych, składania deklaracji (o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach) oraz uiszczania opłaty zapasowej?

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisane stanowisko w sprawie:

W ocenie Wnioskodawcy wewnątrzspółnotowe nabycie przez niego heksanu nie wiąże się z powstaniem po stronie Wnioskodawcy obowiązków przewidzianych w ustawie o zapasach. Wnioskodawca stoi na stanowisku, że nie jest zobowiązany do tworzenia zapasów obowiązkowych, składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Dalej Wnioskodawca przytacza treść art. 5 ust. 1, art. 21 b ust. 12 oraz art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach, które to stanowią o opisanych powyżej obowiązkach wynikających z ustawy dla producentów i handlowców. W dalszej kolejności Wnioskodawca przytacza definicję ustawową producenta i handlowca, odwołuje się do załącznika A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L

304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.; dalej: „rozporządzenie UE”) oraz do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1373; dalej: „rozporządzenie wykonawcze”).

Odnosząc się do powyższego, Wnioskodawca zaznacza, że jego zdaniem, z perspektywy całokształtu przepisów dotyczących systemu zapasów interwencyjnych, dla powstania po stronie danego podmiotu obowiązków przewidzianych w ustawie o zapasach niezbędne jest łączne spełnienie następujących przesłanek: posiadanie statusu producenta lub handlowca - tj. dokonywanie produkcji, importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia wyrobów objętych systemem oraz objęcie wyrobów będących przedmiotem tych czynności przedmiotowymi regulacjami.

Zdaniem Wnioskodawcy, z uwagi na fakt, że zamierza on dokonać wewnątrzwspólnotowego nabycia heksanu, w związku z czym zakres realizowanych przez niego czynności pozwala na uznanie go za handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach - pod warunkiem, że heksan objęty jest przepisami ustawy o zapasach. Wnioskodawca stoi na stanowisku, że poszczególne obowiązki wynikające z ustawy o zapasach obejmują wyroby spełniające łącznie następujące przesłanki:

- 1) należą do jednej z kategorii wyrobów wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach i równocześnie
- 2) zostały wymienione w rozporządzeniu wykonawczym i równocześnie objęte są Rozporządzeniem UE.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że powyższe stwierdzenie zostało już potwierdzone w decyzji Prezesa Agencji w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji.

W ocenie Wnioskodawcy, kwalifikowane do kodu CN 2710 12 25 wyroby zostały wymienione w § 2 pkt 5 lit. b, § 4 pkt 3 lit. b rozporządzenia wykonawczego jako benzyny silnikowe, która to kategoria z kolei została wskazana w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. g ustawy o zapasach. W odniesieniu do tego wyrobu zostały zatem spełnione dwie pierwsze z wyżej wymienionych przesłanek.

Natomiast przechodząc do analizy ostatniej ze wskazanych powyżej przesłanek, Wnioskodawca stwierdza, że benzyny silnikowe zostały wymienione w punkcie 3.4.12 załącznika A do Rozporządzenia UE, przytaczając równocześnie definicję benzyny silnikowej.

Zdaniem Wnioskodawcy, zgodnie z Rozporządzeniem UE za benzynę silnikową może zatem zostać uznany wyrób, który łącznie charakteryzuje się następującymi cechami:

- 1) mieszanka lekkich węglowodorów o temperaturze destylacji pomiędzy 35-215°C i jednocześnie
- 2) jest wykorzystywany jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych

Wnioskodawca wskazuje w tym miejscu, że heksan, który będzie przez niego nabywany wewnątrzspółnotowo nie jest i nie będzie wykorzystywany do celów opałowych lub napędowych - w szczególności wyrób ten nie jest i nie będzie wykorzystywany w żadnym zakresie jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Heksan będzie wykorzystywany przez Wnioskodawcę w prowadzonym przez niego procesie produkcyjnym - jako środowisko reakcji polimeryzacji stanowiącej podstawę produkcji polietylenu. Zdaniem Wnioskodawcy wykorzystanie to jest przy tym całkowicie zbieżne z jego przeznaczeniem nadanym przez producenta / dostawcę heksanu - co wynika zarówno z samych właściwości fizycznych i chemicznych nabywanego przez niego heksanu jak i informacji przekazanych przez dostawców / producentów w kartach charakterystyki oraz specyfikacji tego wyrobu.

Zdaniem Wnioskodawcy, w opisanym przez niego zdarzeniu przyszłym nie dojdzie do spełnienia drugiej z wymienionych powyżej przesłanek, od których uzależnione jest uznanie danego wyrobu za benzynę silnikową w rozumieniu Rozporządzenia UE, jego zdaniem nabywany przez Spółkę heksan nie jest bowiem wykorzystywany jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Tym samym, w ocenie Wnioskodawcy, nabywany przez niego heksan nie jest kwalifikowany jako benzyna silnikowa w rozumieniu Rozporządzenia UE.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż heksan mający być przedmiotem

realizowanych przez niego transakcji nabycia wewnątrzspółnotowego nie spełnia kryteriów wynikających z Rozporządzenia UE (jego wykorzystanie i przeznaczenie jest bowiem inne niż wskazane w Rozporządzeniu UE) i należy w związku z tym zauważyć, że wyrób ten nie jest wyrobem określonym w Rozporządzeniu UE. Tym samym, zdaniem Wnioskodawcy nabywany przez niego heksan nie może zostać również uznany za produkt naftowy w rozumieniu ustawy o zapasach.

W ocenie Wnioskodawcy, skoro zatem nabywany przez niego heksan nie stanowi produktu naftowego w rozumieniu ustawy o zapasach należy stwierdzić, że produkt ten nie jest objęty zakresem regulacji przewidzianej w ustawie o zapasach. Dlatego też, zdaniem Wnioskodawcy, nie ciąży na nim jako podmiocie dokonującym wewnątrzspółnotowego nabycia heksanu żaden z obowiązków przewidzianych w ustawie o zapasach a w szczególności:

- nie jest on zobligowany do utrzymywania zapasów obowiązkowych;
- nie jest on zobligowany do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach;
- nie jest on zobligowany do uiszczania opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego opisu zdarzenia przyszłego co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p. Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz

z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu

ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1099/2008”.

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$Z_{OP} = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Z_{OP} - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach).

W myśl art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Zgodnie z art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach, opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$O_z = (W_h \text{ lub } W_{pr}) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z – opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);

W_h – sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

W_{pr} – wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

U – stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Zgodnie z treścią art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy składają Prezesowi Agencji co miesiąc deklarację o:

- 1) wielkości przywozu ropy naftowej i paliw oraz wielkości produkcji paliw, a także strukturze produkcji i przywozu paliw,
- 2) ilościach ropy naftowej, paliw lub biokomponentów, o których mowa

w art. 5 ust. 6,

3) tworzonych i utrzymywanych zapasach obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,

4) utrzymywanych zapasach handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,

5) wysokości opłaty zapasowej

- w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana deklaracja.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie statystyki energii”.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem BENZYNA SILNIKOWA „benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35°C - 215°C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna”.

Na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach, dnia 07 sierpnia 2020 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu

paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1373), zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych”. Produkty oznaczone kodem CN 2710 12 25, klasyfikowane jako benzyny silnikowe zostały wskazane w § 3 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych, jako produkty, które producenci i handlowcy uwzględniają obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw (tj. produkty naftowe od przywozu lub produkcji, których należy tworzyć i utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw), jak również wymienione w § 6 niniejszego rozporządzenia, jako produkty stanowiące podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (tj. produkty naftowe od przywozu lub produkcji, których należy uiszczać opłatę zapasową).

Jak już wskazano powyżej, w ustawie o zapasach obowiązków tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych konstryuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na sprowadzeniu paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sprowadzenie to realizowane jest, zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną „przywozu”, rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym.

Należy przy tym wskazać, że dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach, w odniesieniu do tegoż produktu muszą zaistnieć równocześnie poniżej wymienione elementy:

- 1) spełnienie definicji określonej w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii.
- 2) spełnienie definicji paliw wskazanej w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach.
- 3) wskazanie kodu CN produktu naftowego w § 3 lub § 6 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych.

Wnioskodawca we wniosku o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa, wskazał następujące parametry fizykochemiczne sprowadzanego przez niego produktu oraz załączył kartę charakterystyki produktu o nazwie handlowej X.:

- Stan skupienia: ciecz,
- Gęstość w 15 °C: 650-700 kg/m³,

- Początkowa temperatura wrzenia i zakres temperatur wrzenia: 55°C - 85°C,

W związku powyższym, Organ przeanalizował właściwości fizykochemiczne sprawdzanego przez Wnioskodawcę produktu naftowego o nazwie handlowej X. oznaczonego kodem CN 2710 12 25.

Jak wynika z definicji dla benzyny silnikowej określonej w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia konieczne jest aby dany produkt naftowy posiadał wskazane powyżej cechy fizykochemiczne oraz przynajmniej potencjalną możliwość wykorzystania jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych.

Benzyny silnikowe są komponowane z frakcji pozyskiwanych bezpośrednio z destylacji atmosferycznej, destylacji próżniowej oraz z procesów destrukcyjnej przeróbki ropy naftowej. Benzyna składa się głównie z węglowodorów alifatycznych (łańcuchowych) o liczbie atomów węgla w łańcuchu od około 6 do 12. Występują w niej również pewne ilości węglowodorów aromatycznych, oraz węglowodorów nienasyconych a także dodatki zwiększające liczbę oktanową takie jak między innymi węglowodory aromatyczne, oraz etery zawierające grupy aromatyczne.

Najważniejsze parametry benzyny dotyczące składu i właściwości fizykochemicznych, decydujące o możliwości jej wykorzystania jako benzyny silnikowej to przebieg destylacji normalnej, lotność i liczba oktanowa.

Jak wynika z karty charakterystyki produktu naftowego o nazwie handlowej X. to mieszanina węglowodorów parafinowych C6 zawierająca min. 45 % n-heksanu, i około 50 % mieszaniny izopentanów (po ok 1/3 2-metylopentanu, 3-metylopentanu i metylo cyklopentanu) oraz max 5 % związków aromatycznych – benzenu i max 5 % cykloheksanu. Brak jest węglowodorów aromatycznych i nienasyconych oraz eterów, odpowiedzialnych za właściwy poziom liczby oktanowej.

X. jest mieszanką węglowodorów destylujących w przedziale od 65°C do 70°C. Do temperatury 70°C oddestyluje 100% mieszaniny, a zakres temperatury wrzenia wynosi około 4°C.

W przypadku benzyny silnikowej spełniającej wymagania specyfikacji wymagane jest oddestylowanie do temperatury 70°C minimum 20 % (V/V) i maksimum 50 % (V/V) aby zapewnić właściwy rozruch oraz prawidłową i równomierną pracę silnika. Różnica pomiędzy temperaturą początku i końca destylacji powinna wynosić 180°C.

Gęstość produktu naftowego o nazwie handlowej X. w temperaturze 15°C wynosząca (650-700) kg/m³ jest niższa niż gęstość benzyny silnikowej, która zgodnie ze specyfikacją powinna wynosi (720-775) kg/m³. Niższa gęstość wskazuje, że w mieszaninie brak jest węglowodorów o większych cząsteczkach i o wyższej gęstości odpowiadających za wyższe liczby oktanowe.

Na podstawie powyższego można stwierdzić, że z powodu braku frakcji niskowrzących (35-65) °C oraz frakcji wrzących w przedziale od 70°C do 215°C a co za tym idzie zbyt wąskiego zakresu temperatury wrzenia oraz zbyt niskiej gęstości produkt naftowy o nazwie handlowej X., w ocenie Organu, nie zapewni właściwego zapłonu oraz prawidłowego, równomiernego przebiegu spalania w silniku z zapłonem iskrowym i swoim stanie faktycznym nie może być użyty jako benzyna silnikowa.

Zatem mając na uwadze przedstawiony we wniosku opis zdarzenia przyszłego Prezes Agencji stwierdza, iż Wnioskodawca nie będzie podlegał obowiązkowi wskazanym w ustawie o zapasach, w szczególności obowiązkowi uiszczania opłaty zapasowej, tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz składania deklaracji w związku z nabywaniem wewnątrzspółnotowo produktu naftowego o nazwie handlowej X. klasyfikowanego do kodu CN 2710 12 25 bowiem przedmiotowy produkt nie spełnia definicji paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

Jak wskazano powyżej, decydujące dla uznania danego produktu naftowego za konkretne paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii.

Natomiast dla powstania obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw konieczne jest natomiast wystąpienie całego szeregu przesłanek, w szczególności dokonanie przez przedsiębiorcę przywozu ropy naftowej lub paliw, przy czym, z treści przepisu § 2 pkt 5 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu wynika, że w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 12 25 podstawę do wyliczenia wielkości zapasów obowiązkowych stanowią tylko oznaczone tym kodem benzyny silnikowe (czyli mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35°C do 215°C, wykorzystywane jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, które mogą zawierać dodatki, utleniacze

i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML, a także domieszki jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Oznaczenie danego produktu naftowego określonym kodem CN w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu jest jedną z przesłanek, która musi zostać spełniona aby powstał obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Natomiast nie jest to jedyna przesłanka, decydująca o tym czy dany produkt jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach.

Zatem w tak opisanym stanie faktycznym Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych uznaje stanowisko Wnioskodawcy **za prawidłowe**.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy opisu zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.